

indtaget den samme Stilling, og jeg vil spørge, om ikke en Del af de Bestemmelser, som bleve indsatte netop af Folketinget ved sidste Behandling, ligesom ere Formynderbestemmelser. — det lader sig ikke nægte. Landstinget har bygget videre paa dette Grundlag, men paa en anden Maade og indsat andre Hovedbestemmelser, og det er fuldstændig rigtig fremdraget af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Hage) og Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen), at der er indsat en ny Hovedbestemmelse for Laanvirksomheden, den Bestemmelse nemlig, som gaar ud paa, at vedkommende industrielle Virksomhed vel skal vurderes som Industri, men kun efter sin almindelige Karakter uden Hensyn til den Virksomhed, som for Øjeblikket udøves i Fabrikken, kun med Hensyn til sin Virksomhed i det hele taget for Industrien. Nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, at der ikke er andet tilbage end Dampforstøveren; men det er ikke ganske rigtigt, det kan jo være Vandkraft, hvis den drives ved Vandkraft, og Dampkraft, hvis den drives ved Damp. Det er altsaa ikke blot Skorstøveren, men ogsaa Drikraften, som kan bruges i andre Retninger end just i den, som for Øjeblikket følges i vedkommende Bygning. Det er altsaa ikke saaledes, at man tør sige, at det hele industrielle Grundlag er borte; men Grundlaget er blevet noget sværende, det maa indrømmes af mig; men desfra og til at sige, at Lovforslaget ikke er brugbart, tør man ikke gaa. Jeg trøster mig ikke til at sige, at det er ganske let at komme bort fra den Hovedbestemmelse, som Landstinget har lagt særdeles Bægt paa, og som jeg dog ikke tror, anses af de vedkommende, som særlig ønske en Industri kreditforening, for at være nogen aldeles umulig Bestemmelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn 7de Valgkreds lagde særlig Bægt paa en anden Bestemmelse, nemlig § 1 a., at vedkommende, der søgte Laan, skulde erklære sig villige til at modtage det, idet der staar, at Foreningen ikke træder i Virksomhed, forinden det er godtgjort for Indenrigsministeriet, at Laansøgere have erklæret at ville modtage bevilgede Laan til et Beløb af mindst 1½ Mill. Kr., forbedte paa et efter Indenrigsministeriets Skøn passende Antal Panter. Jeg er enig med det ærede Medlem og andre, som have udtalt sig mod Bestemmelsen, i, at den er af noget tvivlsom Bestaendighed. Det har jeg hverken skult for Udvalget eller under Forhandlingerne i Landstinget, at det ikke kan nytte at sige, at vedkommende skal erklære at ville modtage Laanet med bindende Vir-

ning. Man kan ikke tvinge en Mand til at modtage et Laan og gøre sig ren for andre Prioriteter, som skulle erstattes derved; det vil man ikke tvinge ham til. Den Bestemmelse kan ikke blive aktiv. I Landstinget blev der stillet Forslag om, at naar vedkommende traadte tilbage, skulde han erlægge ½ pCt. af Laanet; videre kan man ikke komme, man kan ikke tvinge en Mand til at modtage et Laan; men derimod kan man statumæssig sige, at den, som har indgivet Begæring om et Laan og faaet det godkendt af den vedkommende Bestyrelse og ikke modtager Laanet, skal bøde saa og saa meget til Kreditforeningen. Det er en Bestemmelse, som man har i forskellige Foreninger, der give Laan. Jeg kan være enig i, at denne Bestemmelse er uheldig, men det kan ikke siges at være en Hovedbestemmelse. Jeg skal dog indrømme, at det Grundlag, som er optaget i Paragraffen nu, saa vel som Vurderingsspørgsmaalet, er en overmaade vigtig Bestemmelse og en Hovedbestemmelse i Lovforslaget. I øvrigt fastholdes i Lovforslaget Kravet om Garantifonden, som er kommet ind her, og Kravet om Maksimum for de enkelte Laan. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) har Ret i, at det er en Bestemmelse, som ikke behøves her, netop i en Forening som denne, hvor Panterne ikke ere særlig talrige. Saa vidt jeg huffer, er den kommen ind, fordi man ikke vilde have de større Aktieselskaber ind under denne Lov, og jeg tror, at man bør holde paa den.

Vurderingsbestemmelserne ere meget vanskelige Bestemmelser. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Chr. Hage) mente, at Ministeren maatte have forandret sin Anskuelse, siden Lovforslaget var til Forhandling her sidst, thi da blev der fra Ministerens Side gjort Indvending mod Taksaationsordningen, men det ærede Medlem huffer noget fejl der. Det, som jeg tidligere tillod mig at udtale mig saa bestemt imod, var en Bestemmelse, som gik ud paa, at der skulde findes lige saa gode Vurderingsregler for disse Panter som de, der ere almindelige for Anbringelsen af Laan af umyndiges Midler; det har jeg udtalt mig bestemt imod, at Ministeren skulde finde paa noget saadant, eller at det skulde findes i de af Ministeren bekræftede Statutter. Det udtalte jeg, at jeg ikke kunde gaa ind paa, og jeg anser det for aldeles umuligt. Ærede Medlemmer ville se, at der her staar noget ganske andet, nemlig: „ved Vurdering efter Regler, som nærmere blive at fastsætte under Indenrigsministerens Stadfæstelse, og som kunne anses for at hve en saa tilfreds-